

[Pürschel.]

kommer fra denne Koloni, fordi baade Præsten og Kolonibestyreren dør er indfødte Grønlandere — der findes mig bekendt kun een dansk Familie i Scoresbysund, nemlig Telegrafbestyrerens —, og Muligheden for, at dette skulde være, hvad man kalder bestilt Arbejde, er derfor, tror jeg, saa ringe, at man kan se bort fra den.

Dette er jo i og for sig Svar nok paa disse Angreb. Dertil kommer, at ingen, der kender Forholdene deroppe, kan være i Tvivl om, at denne Befolkning befinder sig vel under dansk Styre, og man har vel ikke noget bedre Bevis derpaa end den Maade, hvorpaa Befolkningen tiltager deroppe. I 1805 var der i Vestgrønland lidt over 6 000 Mennesker, i 1880 ca. 8 000, i 1911 12 500 og i 1930 15 300. En saadan Vækst af en primitiv Befolkning finder jo ikke Sted paa de Steder, hvor den støder sammen med Kulturen, uden at det er et sikkert og uomstødeligt Bevis for, at denne Befolkning i det hele har gode Livsvilkaar.

Den kommunistiske Ordfører sagde, at vi behandler Grønland efter de samme Principper, som England behandler Indien. Ja, jeg maa erkende, at jeg ved ikke særdeles meget om, hvordan England behandler Indien. Jeg antager for Resten, at den kommunistiske Ordfører maaske ved mindre endnu, men det forhindrer jo ikke, at han kan tale om det med den Sikkerhed, som han gjorde — naturligvis! Jeg har rejst sammen med et Par Englændere, som kendte Forholdene i Indien særdeles godt, og de fremhævede overfor mig den store Forskel, der er, og sagde f. Eks. dette, at Grønlanderne de kommer om Bord og sættes til Bords sammen med Direktøren for Grønland, med en Minister og med nogle Folketingsmænd, ganske blandede mellem hinanden uden videre. De sagde, dette vilde være utænkeligt i Indien, og fremhævede netop dette som en overordentlig karakteristisk Forskel paa den Maade, hvorpaa henholdsvis Danmark og England behandler disse Folk. Men for mig var denne Udtalelse fra kommunistisk Side af Værdi, fordi den blev fremført med nøjagtig den samme Sikkerhed som den, hvormed det ærede Medlem talte om Forholdene i Rusland og alt det andet, vi har ondt ved at kontrolere. Her er et Punkt, hvor vi kan kontrolere ham, og her viser det sig, at det er urigtigt fra Ende til anden, og dermed har han paa Forhaand givet sig selv en Attest for, hvor megen Vægt vi kan lægge paa de Oplysninger,

han fremfører om Ting, vi maaske ikke er i Stand til at kontrolere.

Dette Parti klynger sig ligesom andre smaa Partier til den Lighed, der er mellem Starten for dem og Socialdemokratiet. De har to Mand i Folketinget nu, og der har ogsaa været en Gang, hvor Socialdemokratiet havde to Mand. Ja, det minder mig om den gamle Historie. Vi ved allesammen, at det gælder for nogle Folk, der senere bliver fremragende Forfattere, at de har faaet mdl. i Modersmaalet ved Afgang fra Skolen, men hvis man vil forsøge at slutte omvendt, at alle de, der faar mdl. ved Afgang, bliver store Forfattere, er man inde paa en lidt fejl Bane. Og hvis man tror, at ethvert Parti, der naar at faa to Mand ind i Folketinget, er sikker paa senere at faa 60 til, saa tror jeg, man gør sig skyldig i en akkurat lignende Fejlslutning.

Kommunisten, det ærede Medlem Hr. Axel Larsen, gentog her, hvad han ogsaa sagde i Studenterforeningen, at han talte med Kommunistens raå og ansvarløse Stemme. Nu ved jeg ikke, hvad en ansvarlig Stemme er, saa det maa jeg lade staa hen. Men det var mit Indtryk, at denne raå Stemme er, hvad man i Teatersproget kalder en Rekvisit, som bruges ved visse Lejligheder, og saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det er en lidt farlig Bane, han er inde paa, for vi har her i Tinget i Forvejen meget anerkendte Virtuoser paa dette Omraade, Folk, hvis Stemmer lyder ganske mærkværdig forskellig til forskellige Tider, og med Hensyn til hvem man netop har Indtryk af, at naar det gælder om at tale ud af Vinduerne, bliver Stemmen ligesom lidt mindre sleben, saa jeg tror ikke, at Konkurrence er mulig paa dette Omraade.

Jeg vil gerne henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at det ærede kommunistiske Medlem fra denne Talerstol rettede et usømmeligt Angreb, et i mine Øjne usømmeligt Angreb paa en Dommer for den Maade, hvorpaa han passer sit Embede. Det var et ganske almindeligt holdt Angreb, en Forsikring om, at denne Dommer hver eneste Dag bevidst overtraadte Retsplejeloven. Det er en Sigtelse af saa grov en Art mod en Mand, der er ude af Stand til at forsvare sig her, at jeg vilde finde det passende, om dette blev imødegaaet. I nogen Grad maa det være Justitsministerens Pligt at gøre det. Selv om Dommerstanden jo er en fri og selvstændig og uafhængig Stand, saa ligger det alligevel efter min Opfattelse naturligt, om jeg saa maa sige, for hans Stemme.